

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 4 juni 1943 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning av statsmedel för taxeringsarbete i Stockholms stad för tiden 1 oktober 1943—30 september 1944.

I en den 21 maj 1943 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 289, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att för tiden 1 oktober 1943—30 september 1944 medgiva, att i stället för ersättning, som jämlikt 145 § taxeringsförordningen eller 13 § förordningen om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet skall utgå av statsmedel till personer, som biträtt med taxeringsarbete i Stockholm stad, må utbetalas ersättning i enlighet med vad av föredragande departementschefen i statsrådsprotokollet angivits.

Enligt bestämmelserna i 145 § taxeringsförordningen bestrides huvudparten av kostnaderna för taxeringsarbetet av statsmedel. Vad beträffar den årliga taxeringen utgår sålunda ersättning av sådana medel bl. a. till ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna [1 mom. 1)], för prövningsnämndernas utgifter samt till sakkunniga m. fl. [1 mom. 5), jämfört med 5 och 6 mom.]. Har kommun åtagit sig kostnader för särskilda anstalter för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av kommunens tjänstemän (i Stockholm tjänstemän hos överståthållarämbetet) till biträden därvid eller annorledes, lämnar staten bidrag till kostnaderna under förutsättning att Kungl. Maj:t finner dessa anstalter äga särskilt värde för det allmänna [1 mom. 3)]. Av statsmedel bestrides vidare gottgörelse för det arbete med uppläggande av taxeringslängder m. m., som åligger vissa tjänstemän i städerna [1 mom. 4)], samt ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden¹ för hans befattning med taxeringen i Stockholm [1 mom. 2)].

¹ Enligt förordning den 12 juni 1936 (nr 272) skall vad som finnes stadgat om kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden i stället äga tillämpning å skattdirektören vid ämbetet.

Enligt 13 § förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet må bl. a. ordförande och av överståthållarämbetet eller länsstyrelse förordnad ledamot i taxeringsnämnd för göromål enligt förordningen, där så finnes skäligt, åtnjuta särskild ersättning av statsmedel.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har departementschefen lämnat en redogörelse för de grunder, efter vilka ersättning av statsmedel för taxeringsarbete i Stockholms stad tidigare utgått till staden.

Departementschefen har vidare anmält, att överståthållarämbetet i skrivelse den 25 november 1942 hemställt, bland annat, om medgivande att från det för budgetåret 1942/43 anvisade förslagsanslaget till kostnader för årlig taxering taga i anspråk högst 25,000 kronor för övertidsersättning åt befattningshavare inom ämbetet i samband med årets ordinarie prövningsnämndsarbete i Stockholms stad.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande:

»Enär frågan om en omorganisation av taxeringsväsendet ännu icke är slutligt avgjord samt utredning genom särskilt tillkallad sakkunnig numera pågår angående fördelningen mellan staten och Stockholms stad av kostnaderna för intressekontorets restskatteförmedling för inom staden mantalsskrivna personer, torde det nu liksom förra året vara lämpligast att reglera förevarande ersättningsfråga endast för ett år framåt. Ersättningsbeloppet torde böra bestämmas till oförändrat belopp, 250,000 kronor.

Överståthållarämbetet har i sin i det föregående omförmälda skrivelse redogjort för den utsträckning i vilken övertidsarbete förekommit vid förarbetet till Stockholms stads prövningsnämnds sammanträden under 1942 ävensom hemställt om ersättning härför. För den händelse Kungl. Maj:t finner påkallat att med statsmedel bidra till beredande av övertidsersättning åt vissa av staden vid sådant arbete anlitate tjänstemän torde Kungl. Maj:t, därest riksdagen icke har något att erinra däremot, få för innevarande och nästa budgetår meddela beslut om dylik ersättning.

Bemyndigande torde alltså böra av riksdagen utverkas för Kungl. Maj:t att låta för tiden 1 oktober 1943—30 september 1944 till Stockholms stad utbetala ett belopp av 250,000 kronor under villkor, att staden för samma tid — med motsvarande undantag som hittills gällt och så framt ej annat föranledes av vad nyss anförts — bestrider alla med taxeringsarbetet i Stockholm förenade kostnader, vilka enligt 145 § taxeringsförordningen eller 13 § förordningen om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet skola bestridas av statsmedel.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 289.

Stockholm den 4 juni 1943.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkandet nr 38.
